

[Rahbæk Møller]

Det er jo et ganske vidtgående forslag. Hvis det vedtages, har vi for det første øjeblikkelig et sjette universitet, for Sydjysk Universitetscenter vil selvfølgelig dagen efter, at en sådan lov er vedtaget, begynde at optage kandidater. Der vil givetvis opstå andre foretagender – tænk bare på alle de mange velbegavede unge mennesker, der gerne vil studere psykologi! Der er da et voldsomt marked for folk, der gerne vil oprette en psykologskole for statens penge. Det vil komme. Og jeg formoder, at det ud fra almindelig fairness også bliver sådan, at de eksisterende institutioner vil udvide rimelig vilkårligt, som de nu ønsker, og som de kan få studerende til. Med andre ord vil gennemførelsen af dette forslag betyde, at vi med ét slag ophæver adgangsbeholdningen totalt. Jeg må indrømme, at det også er et af de perspektiver, der lokker os, men det har altså nogle konsekvenser.

Jeg vil lige føje til, at jeg også forudser, at en af konsekvenserne af forslaget – det er måske begrundelsen for forslaget – er, at Menighedsfakultetet i Århus bliver et egentligt teologisk fakultet, så vi får konkurrence om de teologistuderende, og det gør efter min mening ikke spor.

Endelig vil jeg føje til, som ministeren også gjorde det, at forslaget jo er en bombe under alle planerne om at samle forskningen i færre og større institutioner.

Hvad er så vores samlede stilling? Ja, hvis vi har forstået forslaget rigtigt, hvis det virkelig er en total frihed for alle, der kan leve op til nogle kvalitetskrav, til at optage studenter – med andre ord en total ophævelse af adgangsbeholdningen – og hvis Kristeligt Folkeparti kan give en løsning på de rent praktiske problemer, som en sådan øjeblikkelig ophævelse af enhver form for adgangsbeholdning vil betyde, herunder ikke mindst de økonomiske, så er vi for.

Dernæst vil jeg lige knytte et par bemærkninger til det, der både af ministeren og visse ordførere er sagt om styrelsesloven. Jeg kan ikke umiddelbart se sammenhængen, men den er bragt ind, og derfor er det naturligt at tage spørgsmålet op. Sagen er jo, at det nu snart er to år siden, at ministeren pådrog sig en forpligtelse til at styrke institutionernes ledelse, og da vi nu nærmer os denne 2-års-dag og det er bragt ind i debatten, kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren, hvornår han agter at gøre

dette. Der tales om de løbende forhandlinger. Mig bekendt er der intet sket siden oktober, så det kan godt være, de løber, men de løber altså ikke ret stærkt. Derfor vil jeg henstille til ministeren at tage sig sammen til at få fremsat et forslag, som repræsenterer flertallets holdning her i salen, og som giver den modernisering af styrelsesloven, som alle erkender er nødvendig.

Køpke Christensen (FP):

Modsat Socialdemokratiets ordfører er jeg normalt meget enig med Jyllands-Postens leder, men her var der altså et punkt, hvor jeg – nok ikke overraskende – ikke var enig med Jyllands-Postens leder. Jeg mener ikke, at frihedsidealene kan gå for langt. Jeg forstår ikke rigtig den sprogbrug. Er der en grænse for, hvor frit det kan være på et sådant område?

Venstre og De Konservative havde mange rosende ord over for forslaget, men så kommer der et men, og det ender med, at de alligevel ikke kan acceptere forslaget. Fremskridtspartiet ser positivt på forslagens indhold og kan kun bakke Kristeligt Folkeparti op med hensyn til de frihedsideal, der ligger i forslaget.

Vi mener også, at undervisningen absolut er et område, hvor der findes en betydelig frihed, men Fremskridtspartiet mener ganske klart, at frihedsidealene langt fra er kommet nok til udtryk igennem lovgivningen. Derfor har vi da også fra partiets side ønsket at få en så liberal model som muligt på skoleområdet. Det kan naturligvis også overføres til det, vi taler om her, nemlig universiteterne, og derfor er vi kun positive over for Kristeligt Folkepartis ideer.

Som tidligere nævnt mener vi principielt, at der skal afsættes et beløb, der følger den enkelte elev, og om det drejer sig om folkeskole eller universiteter, er sådan set underordnet. Vi kan godt give Venstres ordfører ret i, at vi har for mange universiteter. Men dermed ikke være sagt, at vi skal stoppe disse frihedsideal. Hvorfor ikke give frie tøjler på dette område? De bedste universiteter og de, der får flest elever, overlever ved at gå ind for det princip, der hedder, at pengene følger eleverne.

Vi er som sagt ret positive, men må da erkende, at når vi gennemfører et sådant forslag, ønsker vi også den adgangsbeholdning, at man har en samlet kvote for hele landet, og at der ikke skal ske en eksplosion i udgifterne, som